

## PREGÓ DE FESTA MAJOR SANT MARTÍ 2010

*Joan Vives i Milà*

Bona nit gent d'Altafulla presents i absents, bentrobats tots dins la nostra festa major.

Amb olors d'estius m'esperes com un núvol oblidat. Altafulla cent palmeres i un castell de vi daurat

Així comença aquesta poesia tant cantada del poeta Marià Manent, autor també de la glosa a aquest monument als castells del pilar de vuit, obra de l'artista local Martí Royo. I també diu –Ai; Adéu vila menuda, oliveres, camps de blat, pels camins vora la ruda l'ase té un pas delicat.

En una carta que vaig escriure a l'autor d'aquesta poesia amb motiu d'un treball per al Centre d'Estudis d'Altafulla, ja fa uns trenta anys, li vaig preguntar entre altres coses si podia donar-me la data aproximada de quan havia escrit aquelles boniques lletres. Em va contestar molt amablement que no se n'enrecordava ja que feia molt de temps.

En aquesta poesia dedicada a la nostra vila, l'autor dóna una visió poètica i esquemàtica de com era en aquell moment, i que s'havia conservat així des d'un parell de cents anys enrere. Fins a la dècada dels anys seixanta del segle passat. Cosa que en podem donar testimoni els que ho hem viscut. Però com és ara???!!!

La poesia diu: Adéu vila menuda, i ara encara és vila menuda Altafulla???!!! Quan des de Sant Antoni fins a les Botigues de baix a mar està tot urbanitzat, podem dir vila menuda???!!!

I continua...oliveres, camps de blat. Les oliveres moltes encara hi són perquè són arbres molt resistents, centenaris i fins i tot mil·lenaris, però com estan aquests arbres de cuidats??? I veiem camps de sembradura de cereals, que a la primavera decoren amb la seva verdor algunes finques envoltades d'altres d'ermes. Diguem que poca cosa...a més sembrades per alguna empresa de fora vila.

Una altra estrofa diu: pels camins vora la ruda –Què hem de dir dels camins del nostre terme?? Com es conserven els camins?? En pocs s’hi pot passar?? I la ruda quants la coneixem?

Seguim amb el poema, que ara diu així: l’ase té un pas delicat. Delicat o no, l’ase és un animal del que se’n deia que “un ase ben cuidat viu molts anys si no es mora”. Ara a la nostra vila és un animal històric.

Aquests canvis provocats per l’època actual i a la vinguda de capital forani, el que ha donat feina a empreses també de fora vila i a la vegada ha marxat triplicat, ens els hem de mirar en positiu perquè si l’urbanisme ho ha trasbalsat tot en poc temps, acabant amb molts oficis i feines que eren la vida de la població, per altra banda han portat una colla de veïns nous que han decidit assentar-s’hi.

Convertint-se en altafullencs, aquests nouvinguts, han donat un bon impuls a la vida quotidiana de la vila sentint-s’hi plenament integrats, perquè Altafulla enganxa, i siguin de la nacionalitat que siguin les persones, quan venen s’hi queden com a nous veïns. En tenim d’això bons exemples amb persones que han viscut molt de món, i s’hi han quedat molt a gust.

Amb motiu d’una xerrada amb un amic molt altafullenc, em va comentar que Altafulla és una vila que té molts artistes per metre quadrat. Potser sí!!!! Ja que n’hi ha bastants, juntament amb gent de cultura, però siguem realistes, potser els hauríem de fer a trossets per a poguer-ne encabir algun a cada metre quadrat.

Ara és cert, que quan l’observem serenament, la nostra vila ja sigui de dins, de vora mar o de muntanya, ens relaxa, ens dóna pau i inspiració perquè és la més verda de tota la Costa Daurada i també té una llum clara que contrasta amb el blau del mar i el color ocre, blanquinós i rosat de les seves pedres. Encara que de vegades la veiem en un futur incert perquè hi trobem moltes gàbies i pocs ocells.

Grans canvis s’han viscut, però una cosa no ha canviat, menys mal!!!, és l’esperit, la il·lusió i potser la necessitat de fer festa, conservant així alguna tradició que ens ve de lluny.

Per fer-nos l’efecte d’aquesta il·lusió o necessitat, llegiré un programa antic que no és de la diada que festegem, sinó d’un altre onze, l’onze de setembre (es veu que els nostres avantpassats tenien predilecció pel número onze), encara amb la seva redacció s’hi pot intuir una certa imposició i ganes de que ho trobem tot fet.

Ara comencem la nostra Festa Major, d’aquest onze de novembre del 2010, amb un programa no imposat i molt participatiu, en el que alguns grups i entitats organitzen les seves activitats festives perquè tots en gaudim.

Tenia la intenció de llegir-lo i comentar-lo, però com és ben extens seria pesat d’escoltar. Per tant, com que el podem tenir: portem-lo a la butxaca i seguim-lo amb l’esperit de la Festa Major, participant en els actes que poguem

**Programa de fiestas que la villa de ALTAFULLA**  
dedica los dias 10 y 11 del actual a su insigne protector el gran  
taumaturgo San Antonio de Pádua.

---

***Fiestas Populares:***

---

Día 10, A las 23.- Gran baile de Verbena en la Plaza del Caudillo,  
amenizado por la Orquesta SAVOY de Torredembarra.  
Día 11, A las 18.- Partido de Fútbol.  
A las 19.- Lucido Baile en la mencionada plaza por la mis-  
ma orquesta.

***Fiestas Religiosas:***

---

Día 11, A las 8.- Se celebrará la Santa Misa (rezada) en la Igle-  
sia Parroquial.  
A las 11.- En la Ermita del Santo y con asistencia de las  
Autoridades Civiles y Jerarquías del Movimiento, Solemne Oficio en  
el que ensalzará las virtudes del Santo Doctor de la Iglesia, el  
Rdo. P. Pablo Aguadé, Superior del Colegio Máximo de los Padres  
del Inmaculado Corazón de Maria de la ciudad de Valls.  
A las 18.- Devota función en la Ermita, con veneración de  
la reliquia del Santo.

Altafulla Septiembre de 1949,

---

**Fútbol: C. F. La Secuita contra C. F. Altafulla**

i relacionant-nos amb els altres veïns, disfrutant-la amb il·lusió, sentint-nos contents i amb l'esperança de repetir-la i si pot ser millorar-la l'any vinent.

Per acabar aquest pregó hem de donar els visques de ritual, més d'un, doncs Altafulla s'ho mereix!...

—No perquè sigui la vila més bonica, que ho és molt, però també n'hi ha d'altres.

–No perquè sigui el lloc on es viu millor, la prova és que tenim cementiri, malament!!! Això vol dir que el necessitem

–No perquè sigui la vila més ben cuidada i administrada, cap comentari al respecte que és Festa Major.

Però ara sí!!! Cridarem uns visques perquè és la vila que estimem, i ho hem de fer sempre, encara que algunes vegades o moltes, no estiguem d'acord amb les decisions preses per alguns veïns.

Visca Altafulla!!! Visca la Festa Major!!! Visca la sana alegria i tots nosaltres!!!

Amen!